Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25879
Copyright: Admont, Benediktinerstift

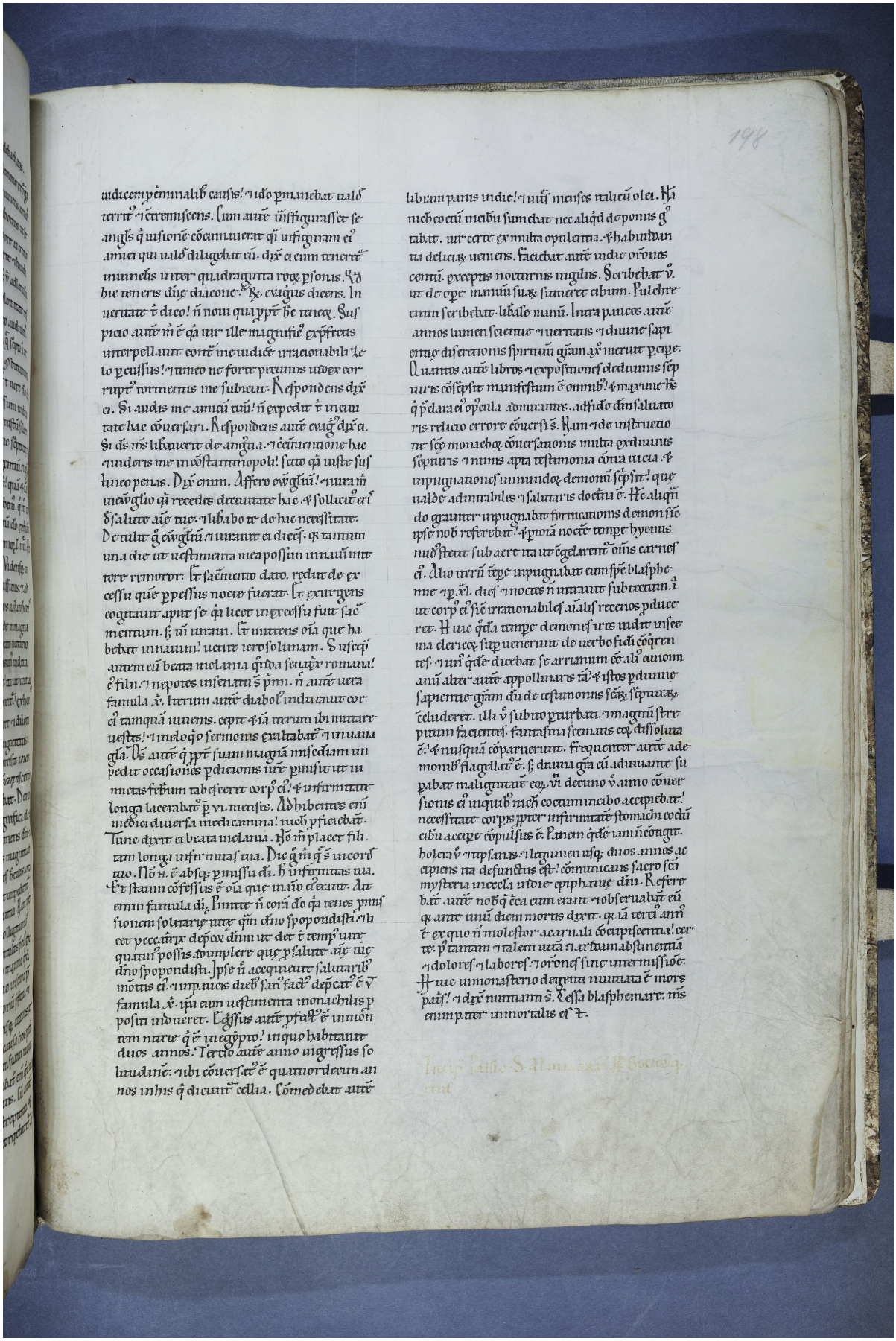

198

uidicem pcinnalib causis! ⁊ uido pmanebat uald
territ ⁊ cerrmiscens. Cum autē ēssiquiasset so
angls q usionē cōcannuerat qi unfiguram ei
amici qui uald diligebat cū. dixē ei cum uenerit
mundis uter quadraguna rox psonis. Qd
hic ueneris dnc diacone? Ex. eragus dicens. In
uerrare t dico! n nouī qui ppr hc ueneo. Sus
pico autē m ē qa uir ille magnific expfrens
uerpellauit cont me uidit irrationabili le
to pcussis! ⁊ timeo ne forte pecunias uiper cor
rupt uermeris me subiciat. Respondens dixit
ei. Si audis me amici tui! n expedit t in ca
tare hac cōuersari. Respondens autē eragus dixit.
Si dis ms libuerit de angria. ⁊ cōtinuione hic
⁊ uideris me in cōstantinopoli! scto qd uiste sus
tinco penas. Dixit enim. Affero ew gliū! ⁊ iura m
in ew gliū qi recedes decuitate hac. ⁊ sollicit ei
d salutē aīe tue. ⁊ libabo t de hac necessitate.
Detulit q ew gliū ⁊ iurauit ei dicēs. qr tantum
una die ut uestimenta mea possim in uiū inter
rere ⁊ remoror. Et sacmento dato. redit de ex
cessu quē ppessus nocte fuerat. Et exurgens
cogitauit apud se qa licet in excessu fuit sac
mentum. ⁊ ni iurau. Et iurans oia que ha
bebat in uauum! uenit ierosolimam. Suscep
autem eū beata melania qida senatr romana!
c filii ⁊ nepotes inscriptu s pmi. n autē iura
famula x. Iterum autē diabol induiauit cor
ei tamquā uuuens. cepit ⁊ iā terum ibi mutare
uestes! ⁊ in eloqo sermonis exultabat ⁊ in uana
gla. Ds autē q ppr suam magnā misericdiam un
pedit occasiones pducionis nrē pmisit ut in
mutas febrium tabescerit corp ei! ⁊ infirmitate
longa iacerabat p vi. menses. Adhibentes eū
medici diuersa medicamina! nich pficiebat.
Tunc dixit ei beata melania. Ho in placet fili.
tam longa infirmitas tua. Dic q in q s incord
uo. No h. ē absq; pmissu dī. h infirmitas tua.
Et stanm cōfessus ē oia que in aio ei erant. Ar
enim famula dī. Pmitte n cōtā dō qa tenes pmis
sionem solutaris uiti qm dno spopondisti. ⁊ hi
cit peccātrix deprec dnm ut det t tempus uite
quatinus possis adimplere quē psalmis aīe tue
dno spopondisti. Ipse ū acquiescit salutaribus
motus ei. ⁊ inpauces dies san facit deprecat ē v
famula x. ⁊ iā cum uestimenta monachilis p
posita indueret. Ecclesiis autē pfect ē in mon
tem nitrie q ē in egypto! in quo habitauit
duos annos. Tertio autē anno ingressus so
litudinē. ⁊ ibi cōuersat ē quatuordecim an
nos in his q dicunt cellia. Cōmedebat autē
libram panis in die! ⁊ in ēs menses ralicū olei. Hi
nich cocti in ebiu sumebat nec aliqd de pomis g
tabat. uir certe ex multa opulentia. ⁊ habundan
ta delicix uenens. facebat autē in die ordines
cenū. exceptis nocturnis uigilias. Scribebat v.
ut de opē manū suax sumerit cibum. Pulchre
enim scribebat. libālē manū. Intra p.uices autē
annos lumen scientie ⁊ iuentatis ⁊ diuine sapi
entie discretionis spiritū gām. xl meruit percipe.
Quantas autē libros ⁊ expositiones dedimus sep
turis cōscripsit manifestum ē omnib! ⁊ maxime his
q pdata ei opēcula admiramus. adhuc dīn saluato
ris reliquo errore cōuersi s. Iam ⁊ de instructio
ne sēc monachoq cōuersationis multa exdiuinis
scripturis ⁊ nimis apta testimonia cōtra uicia ⁊
inpugnationes immundoq demonū scripsit! que
valde admirabiles ⁊ salutaris docētū ē. Hē aliqn
do graiter inpugnabat fornicationis demon sic
ipse nob referebat! ⁊ prota nocte tempe hyemis
nud stetit sub aere ita ut egelarent oēs carnes
eī. Duo terrū tēpe inpugnabat cum spē blasphe
mie ⁊ p. xl. dies ⁊ noctes n intrauit subtectum. i
ut corp ei sic irrationabiles aīalis recentes pducere
ret. Huic qdā tempe demones ires uidit insce
ma clericoq sup uenerunt de uerbo fidei cōqren
tes. ⁊ inū qdē dicebat se arrianum ē. ali amom
anū alter autē appollinaris tā! ⁊ istos pdiuine
sapientie gām dū de testimonis scārū scripturāq
ēcludere. illi v subito pauebant. ⁊ magnū stre
pitum facientes. fantasma secantis eoq dissoluta
ē! ⁊ nusquā cōparuerunt. frequenter autē ade
monib flagellat ē. ⁊ diuina gia ei adiuuante su
pabat maligniatē eoq. vii decimo v. anno cōuer
sionis ei inquib nich cocti in cibo accipiebat!
necessitate corpis pter infirmitē stomachi cocti
cibu accipe cōpulsus ē. Panem qdē iam n cōiugit.
holera v ⁊ ipsanas. ⁊ legumen usq duos annos ac
cipiens ita defunctus est! cōmunicans sacro scā
mysteria in ecla in die epiphanie dīn. Refere
bat autē nob q ēca cum erant ⁊ obseruabat eū
qr ante unū diem moris dixit. qr iā terciū annū
ē ex quo n molestor a carnali cōcupiscentia! cer
te p tantum ⁊ talem uitā ⁊ artam abstinentiā
⁊ dolores ⁊ laboresq ⁊ orones sine intermissione.
Huic in monasterio degenti nuntiata ē mors
patris! ⁊ dixit nuntium s. Cessa blasphemare. ms
enim pater in mortalis est.